

නැවත රූපස්කන්ධය ගැන....

මා සුදානම් වන්නේ නවසිව්වික භාවනාවේ යෙදීමට. ඒ සඳහා අවශ්‍ය මූලික දැනුම ලබාගැනීමට මට අපේ ලොකු භාමුදුරුවන් දුන් පොත් සහ ධර්ම දේශනා අඩංගු සංයුක්ත තැටි උදව් වුණා. ධාතු හතර, පංචස්කන්ධය පිළිබඳව මගේ දැනීම මඳ බව මට හැඟුණා. මා තවදුරටත් ධාතු හතර පිළිබඳව හැදෑරුවා. පූජ්‍ය දන්තන් දේ ධම්මරතන ස්වාමීන් වහන්සේ ගේ දේශනා ඇතුළත් සංයුක්ත තැටි අසා සහ උන් වහන්සේ ගේ පොත් කියවා ප්‍රමාණවත් දැනුමක් මා ලබා ගත්තා. ඒ දැනුම මා සටහන් කලා.

රූපයක් කියන එක බුදු රජාණන් වහන්සේ දක්වන්නේ සතර මහා භූත සහ සර මහා භූත නිසා ඇති වුණ උපාදාය රූප වශයෙන්, සතර මහා භූත කියන්නේ අපිවි සපිවි සෑම රූප ධර්මයක් ම සෑදී ඇති මූල ධාතු හතරට. ඒ තමයි පඨවි ධාතු, ආපෝ ධාතු, තේජෝ ධාතු, වායෝ ධාතු.

පඨවි ධාතු කියන්නේ යම් රූප ධාතු කොටසක පස් වගේ ස්වභාවයට පත් වන යම් දෙයක් තියෙනවා නම් අන්ත ඒකට. ධාතු කියන එකේ අදහස 'සත්ත්වයෙක් නොවෙයි. පුද්ගලයෙක් නො වෙයි. ආත්මයක් නො වෙයි.' කියන එක යි.

උදාහරණයක් වශයෙන් අපි ගහක කොළයක් ගත්තොත් ඒ කොළය වේලිලා කර වෙලා පොළොවට පස් වී යනවා. මේ පස් වී යන ගතිය අමු කොළයෙන් තියෙනවා. ඒ පස් වගේ ස්වරූපයට පත් වන කොටසට තමයි අපි පඨවි ධාතුව කියලා කීවේ.

අපෝ කියන්නේ යම් කිසි තෙතමනයක්, වතුර ගතියක් තිබෙනවා නම් ඒකට, ගහක අමු කොළයක් අප් උදාහරණයකට ගත්තොත් ඒකෙ

තියෙනවා වතුර ගතියක්. අපිට ඒ කොළය තළලා, මිරිකලා, ඒකෙ තියෙන යුෂ ගතිය, වතුර ගතිය දකින්නට පුළුවනි. ඒක තමයි එහි තිබෙන ආපෝ ධාතුව. එහි රස්නයක් හෝ සීතලක් තියෙනවා. තේජෝ ධාතුව කියන්නේ ඒකට. කොළය අල්ලන විට අපට දැනෙනවා වම් කිසි ඉතා සුළු හෝ රස්නයක්. නැත්නම් සීතල ගතියක්. රස්නය, සීතල කියන දෙකට ම තමයි තේජෝ ධාතුව කියන්නේ.

වායෝ ධාතුව කියන්නේ පිම්බිවිච ස්වරූපයට, ගතේ තිබෙන කොළය කඩලා පැත්තකට දැමීමකම මැලව්ලා, හැකිලිලා යනවා. මේ හැකිලිවිච කොළයයි, ඒ වගේම ගතේ තියෙන කොළයයි. දෙස බැලුවම ගතේ තියෙන කොළයේ යම් කිසි පිම්බුණු ස්වරූපයක් තිබෙනවා. යම් කිසි ප්‍රබෝධවත් ස්වභාවයක් දක්නට ලැබෙනවා. මේ පිම්බුණු ස්වරූපය ඇති වෙලා තිබන්නේ වායෝ ධාතුව නිසා.

එතකොට කොළයක වුණත් පඨවි ධාතුවක්, ආපෝ ධාතුවක්, තේජෝ ධාතුවක් , වායෝ ධාතුවක් තිබෙනවා. මේ විදියට තමයි පණ ඇති, පණ නැති සෑම රූපයක් ම සෑදිලා තිබෙන්නේ. තමන් ගේ ශරීරයෙන් ඒ වගේම මූල ධාතු හතරක් තියෙනවා. පඨවි, ආපෝ, තේජෝ, වායෝ මූල ධාතු හතරෙන් තමයි මේ අපගේ ශරීරය හැදිලා තිබෙන්නේ, මේ ශරීරය මූල දී ම හැදුණේ අම්මාගේ සහ තාත්තාගේ එකතු වීම නිසා, ඒ එකතු වීමේ දී පහළ වූ ධාතු සංයෝගයෙන්, ඒ අම්මාගේ සහ තාත්තාගේ ධාතු කොටස් වල තිබුණේ මූල ධාතු හතරයි. අන් කිසිවක් නොවෙයි. එතකොට අපගේ ශරීරය හැදීමට පාදක වූ මූලික කරුණ පඨවි, ආපෝ, තේජෝ, වායෝ ධාතුවයි. ඒ කියන්නේ ධීජය පඨවි, ආපෝ, තේජෝ, වායෝ ඒවා අනුන්ගේ, තමන්ගේ නොවේ. ඊට පසුව මව ගන්නා ආහාර පාන කලල රූපයට ලැබීම නිසා ඒක වැඩෙන්නට පටන් ගන්නවා. මව ගන්නා ආහාරපාන වල තිබුණේ මේ පඨවි ආදී මූල ධාතු හතරයි. එතකොට මූල ධාතු හතර නමැති ධීජයෙන් හට ගත්තු ඒ කලල රූපය වැඩෙන්නේ ධාතුව වශයෙන් ශරීරයට ඇතුළු වන මූල ධාතු හතරෙන්. මවගෙන් ලැබෙන ආහාරපාන

ධාතුව දේවල්. බිහි වුණාට පසුවත් ශරීරයට කෑම බීම, පළතුරු, එළවළු , බෙහෙත් ආදී දේවල් ඇතුළු කරන්නට ඕනෑ. ඒ සෑම එකක් ම මූල ධාතු හතරෙන් හැදිලා තියෙන්නේ, එතකොට මේ ශරීරය මේ දක්වා නිර්මිත වී තිබෙන්නේ ධාතුව මූල ධාතු හතරෙන්. ඒක පැහැදිලිව ම තේරුම් ගත යුතුයි. මගේ මේ ශරීරය මූල දී ම මවු කුසයේ දී පටන් ගත්තේ ධාතුව මූල ධාතු හතරක එකතු වීමක් තුළින්. ඊට පසුව මවු කුස තුල වැඩුනේ නිසාමයි. ඊට පසුව මේ දක්වා ම මේ ශරීරය මේ තත්ත්වයෙන් පවතින්නේ මේ මූල ධාතු හතර ධාතුව වශයෙන් මේ ශරීරයට ඇතුළු කිරීම නිසා. මේක හොඳින් තේරුම් ගන්න. එතකොට තමන්ට තේරෙන්නට ඕනෑ ඒහෙතම මේ ශරීරයේ අයිතිකාරයා කවු ද කියලා. මේ ශරීරයේ අයිතිකාරයා විය යුත්තේ මූල ධාතු හතරයි. එය තමා හෝ තමාට අයත් දෙයක් කියලා හිතනවා නම් ඒක මූලාවක්. ඒකේ අයිතිය ගැන යම් කෙහෙකු ආදේශයක් ඉදිරිපත් කරනවා නම් ඒ ආදේශය ඉදිරිපත් කළ යුතු වන්නේ ධාතුව පඨවි, ආපෝ, තේජෝ, වායෝ ධාතු යි.

මේ නිසාම මෙම ශරීරය මැරුණාට පසු ආපසු මූල ධාතු හතරට ම පරිවර්තනය කර දෙන්නට ඕනෑ. මොක ද, අපි මේක ලබාගත්තේ ධාතුව වශයෙන්. මේ නිසා ධාතුව මූල ධාතු හතරට ම මෙය භාර දෙන්නට සිදු වෙනවා.

මරණයෙන් පසු මේ ශරීරය ඉදිමිලා, නිල් වෙලා, කුණු වෙලා, ඕපස් ගලලා, පොළොවට ම පස් වෙලා යනවා. මේ ශරීරය ප්‍රපරනකොට මේක ඇතුළේ තිබෙන වතුර ගතිය ශරීරය කුණු වෙලා ඕපස් ගලලා යන විට සමහර කොටස් වාෂ්ප වෙලා යනවා. සමහර කොටස් පොළොවට උරා ගන්නවා. පොළොවට උරා ගත්තු , ඒ වගේම වාෂ්ප වී ගිය ආපෝ කොටස් වැස්ස බවට පරිවර්තනය වෙලා නැවත ආපෝ ධාතුවට ම එකතු වෙනවා.

එතකොට දැන් ශරීරය කුණු වෙවී පස් වෙවී යනවා. ඇටකටු ගොඩක් බවට පත් වෙනවා. ඒ ඇටකටුන් දිරිදිරා ගොස් පොළොවට පස් වෙනවා. පඨවි ධාතුවට ම පරිවර්තනය වී යනවා.

එතකොට අර හුළඟ ගතිය ගියේ යම් කිසි තේජෝ ගතියකුත් සමඟ. ඒ කියන්නේ හුළඟේ තිබෙනව රස්නයක් සීතලක්. ඒක එහි තිබෙන තේජෝ ගතිය.

වතුර ගතියත් ගියේ යම් කිසි තේජෝ ගතියක් සමඟ. පඨවි ධාතුව ගියේ තේජෝ ගතියක් සමඟ ම. මේ විදියට අපේ ශරීරය හැදිලා තියෙන මූල ධාතු හතර ධාතුව මූල ධාතු හතරට පරිවර්තනය වෙලා යනවා. මෙය සිදුවන හැටි සිතීන් දැක්කොත් අන්තිමට ඉදිරි වූ ඇට කටු කොටස් පොළොවට ම පස් වී යන විට තමන් ගේ ශරීරය සිතට නොපෙනී ගොස් ශුන්‍යභාවයක් අත්දකින්නට පුළුවන්.

දැන් තමන්ට තේරෙන්නට ඕනෑ තමන්ගේ ශරීරයේ තිබෙන මූල ධාතු සහ ධාතුව මූල ධාතු අතර වෙනසක් නැති බව.

"තමාගේ ශරීරය තුල යම් පඨවි ධාතුවක් ඇද්ද, ධාතුව වශයෙන් යම් පඨවි ධාතුවක් ඇද්ද, මේ දෙක ම පඨවි ධාතුවයි. ඒවා මගේ නො වෙයි. මම නොවෙයි, මගේ ආත්මය නොවෙයි කියා මනා ප්‍රඥාවකින් දැන යුතුයි. කියා බුදු රජාණන් වහන්සේ වදාරා තිබෙනවා." මේ කරුණු හොඳින් තේරුම් ගන්න කොට තමන්ට ම පෙනී යනවා. පෙනී අවබෝධ වී යා යුතුයි. ඒකනාතයෙනම මේ ශරීරය මට අයත් දෙයක් නොවෙයි. මේක මූල ධාතු හතරෙන් හැදිවිච මූල ධාතු හතරටම අයත් ධර්මයක් ය කිය කරුණ.

ධම්මරතන හිමියන් වදාළ මේ දහම් කරුණු සටහන් කරගෙන ඒවා දෙනුන් විටක්ම කියවීමි. දැස් පියාගෙන මෙනෙහි කළෙමි. මුළු ලෝකයම මේ ධාතු හතරෙන් සෑදී ඇති සැටි සිහිපත් කලෙමි.

